

Retten frifinder i det væsentlige Kommissionen i Googles søgsmål anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse, hvori Kommissionen fastslog, at virksomheden havde misbrugt sin dominerende stilling ved at begunstige sin egen sammenligningstjeneste i forhold til konkurrerende sammenligningstjenester

Retten tiltræder den bøde på 2,42 mia. EUR, som Google er blevet pålagt

Ved afgørelse af 27. juni 2017 fastslog Kommissionen, at Google i 13 lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde¹ havde misbrugt sin dominerende stilling på markedet for generelle internetsøgninger ved at begunstige sin egen sammenligningstjeneste, en specialiseret søgetjeneste, i forhold til konkurrerende sammenligningstjenester. Kommissionen fandt for det første, at resultaterne af en produktsøgning iværksat med Googles almindelige søgemaskine var placeret og fremstillet mere attraktivt, når der var tale om egne resultater fra Googles sammenligningstjeneste, end når der var tale om resultater fra konkurrerende sammenligningstjenester. For det andet blev de sidstnævnte, der kom frem som generiske resultater (anført med blå links), herved, og i modsætning til resultaterne fra Googles sammenligningstjeneste, ved hjælp af tilpasningsalgoritmer rykket ned på Googles generelle resultatsider.

For denne overtrædelse pålagde Kommissionen Google en økonomisk sanktion på 2 424 495 000 EUR, heraf 523 518 000 EUR som solidarisk ansvarlig med Alphabet, Googles moderselskab.

Google og Alphabet har anlagt søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse for Den Europæiske Unions Ret.

Med dommen afsagt i dag **frifinder Retten i det væsentlige Kommissionen i de to selskabers søgsmål og tiltræder den bøde, som Kommissionen havde pålagt.**

*1. Retten anerkender, at den omtvistede praksis havde **konkurrencebegrænsende karakter***

Indledningsvis fastslår Retten, at det forhold alene, at en virksomhed har en dominerende stilling, uanset om det er af Googles omfang, ikke i sig selv er ensbetydende med en kritik af denne virksomhed, selv om den påtænker at udvide sine aktiviteter til et tilstødende marked. Retten fastslog imidlertid, at **Google ved med klassificeringsalgoritmer at favorisere sin egen sammenligningstjeneste på sine generelle resultatsider med en prioriteret præsentation og placering, samtidig med, at den på disse sider rykkede resultater fra konkurrerende sammenligningstjenester ned, havde udelukket konkurrence på ydelser.** Som følge af tre særlige omstændigheder, nemlig (i) betydningen for sammenligningstjenesterne af den trafik, der skabes med Googles almindelige søgemaskine, (ii) adfærden hos brugerne, der generelt fokuserer på de første resultater, samt (iii) den betydelige andel og den omstændighed, at den »fordrejede« trafik i sammenligningstjenesterne rent faktisk ikke kunne erstattes, kunne den omtvistede praksis således føre til en svækkelse af konkurrencen på markedet.

¹ Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig, Polen, Sverige, Det Forenede Kongerige og Norge.

Retten bemærker desuden, at i betragtning af det universelle anvendelsesområde for Googles almindelige søgemaskine, som er udviklet til at opdele resultaterne under hensyntagen til alt det mulige indhold, var det forhold, at en enkelt type specialiserede resultater, nemlig Googles egne, blev fremmet på siderne over Googles resultater, udtryk for en vis form for anomali. En almindelig søgemaskine er nemlig en principielt åben infrastruktur, hvis eksistensgrundlag og værdi er dens evne til at være åben for resultater udefra, dvs. fra tredjemandskilder, og til at vise disse kilder, hvilket beriger søgemaskinen og giver den troværdighed.

Dernæst fastslår Retten, at denne sag vedrører betingelserne for Googles levering af sin generelle søgetjeneste ved at give adgang til konkurrerende sammenligningstjenesters generelle resultatsider. Retten bemærker i denne henseende, at den generelle resultatside havde kendetegn, som bragte den tættere på en nødvendig facilitet, eftersom der på dette tidspunkt ikke var en reel eller potentiel erstatning tilgængelig, som gjorde det muligt på økonomisk bæredygtig vis at erstatte denne på markedet. Retten fastslår imidlertid, at enhver praksis vedrørende adgang til en sådan facilitet ikke nødvendigvis skulle vurderes i lyset af de gældende betingelser for at nægte levering, som er fastlagt i Bronner-dommen², som Google har påberåbt sig til støtte for sin argumentation. I denne sammenhæng fastslår Retten, at den omtvistede praksis ikke er støttet på en nægtelse af levering, men på Googles forskellige behandling, som alene var til fordel for selskabets egen sammenligningstjeneste, hvorfor ovennævnte dom ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Endelig fastslår Retten, at Googles forskelsbehandling blev foretaget ud fra resultaternes oprindelse, dvs. om de kom fra Googles egen sammenligningstjeneste eller fra konkurrerende operatører. Retten fastslog således, at **Google i virkeligheden prioriterede sin egen sammenligningstjeneste i forhold til konkurrerende sammenligningstjenester og ikke et bedre resultat frem for et andet**. Retten bemærker i denne henseende, at selv om resultaterne fra konkurrerende sammenligningstjenester var mere relevante, kunne de aldrig blive behandlet på samme måde som resultaterne fra Googles sammenligningstjeneste med hensyn til deres placering og præsentation. Google havde i mellemtiden ganske vist givet konkurrerende sammenligningstjenester mulighed for at øge kvaliteten af visningen af deres resultater ved at få adgang til Googles »bokse« mod betaling, men Retten fastslår, at en sådan tjeneste var betinget af, at sammenligningstjenesterne ændrede deres økonomiske model og opgav at konkurrere direkte med Google for at blive dette selskabs kunder.

*II. Kommissionen havde med føje fastslået, at der var **skadelige virkninger for konkurrencen***

Retten forkaster de argumenter, som Google har fremsat for at anfægte passagerne i den anfægtede afgørelse vedrørende **konsekvenserne af de ulovlige praksis for trafikken**. I denne henseende fremhæver Retten, at disse argumenter alene tager højde for betydningen af visningen af resultaterne fra Googles sammenligningstjeneste, uden at der blev taget hensyn til den dårlige placering af resultaterne fra konkurrerende sammenligningstjenester i de generiske resultater. **Kommissionen havde rejst tvivl om den kombinerede virkning af disse to aspekter**, idet den støttede sig på en række elementer, navnlig konkrete trafikoplysninger og den indbyrdes forbindelse mellem synligheden af et resultat og trafikken til den side, hvorfra resultatet stammede, med henblik på at godtgøre forbindelsen mellem Googles adfærd og den samlede nedgang i trafikken fra disse generelle resultatsider til de konkurrerende sammenligningstjenester og den betydelige stigning i trafikken for selskabets egen sammenligningstjeneste.

Hvad angår **virkningerne af den omtvistede praksis på konkurrencen** bemærker Retten, at der foreligger et misbrug af dominerende stilling, når den dominerende virksomhed ved at benytte midler, som er forskellige fra dem, der normalt styrer konkurrencen, hindrer bevarelsen af konkurrencegraden eller udviklingen heraf, og at dette kan godtgøres ved alene at påvise, at selskabets adfærd kunne begrænse konkurrencen. Selv om Kommissionen skulle undersøge alle relevante omstændigheder, herunder Googles argumenter om markedernes reelle udvikling, var den således ikke forpligtet til at identificere reelle udelukkelsesvirkninger på markederne. I denne sammenhæng fastslår Retten, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde, efter at have målt den

² Domstolens dom af 26.11.1998, Bronner (sag [C-7/97](#)), jf. ligeledes PM [72/98](#).

pågældende adfærds reelle virkninger på trafikken på sammenligningstjenesterne fra Googles generelle resultatsider, på tilstrækkeligt grundlag havde påvist, at denne trafik udgjorde en stor del af deres samlede trafik, at denne andel ikke kunne erstattes effektivt af andre trafikklær, såsom reklamer (AdWords) eller mobilapplikationer, og at dette potentielt kunne føre til, at sammenligningstjenester forsvandt, til mindre innovation på markedet for disse og til færre valg for forbrugerne, hvilket er karakteristiske elementer i en svækket konkurrence.

Retten forkaster desuden Googles argument om, at konkurrencen ville forblive livlig på markedet for sammenligningstjenester, eftersom der var **vareplatforme** på dette marked. Retten tiltræder nemlig Kommissionens analyse om, at **disse platforme ikke fandtes på samme marked**. Selv om begge kategorier af websteder tilbød søgefunktioner i forbindelse med varer, var det ikke på samme betingelser, og brugerne, såvel internetbrugere som sælgere på internettet, anvendte dem ikke med samme formål, men eventuelt som supplement. Retten tiltræder således Kommissionens synspunkt om, at vareplatformenes konkurrencepres på Google var lavt. Retten præciserer, at selv hvis vareplatformene havde befundet sig på samme marked som sammenligningstjenesterne, ville den identificerede konkurrencebegrænsende virkning have været tilstrækkelig til at kvalificere Googles adfærd som misbrug, eftersom en ikke-ubetydelig andel af dette marked, markedet for sammenligningstjenester, var blevet påvirket i alle berørte lande. Retten **tiltræder således Kommissionens analyse af markedet for specialiseret søgning med henblik på produktsammenligning**.

Retten fastslår derimod, at Kommissionen ikke havde godtgjort, at Googles adfærd havde haft selv potentiel konkurrencebegrænsende virkning på **markedet for generel søgning**, og annullerer følgelig konstateringen af en overtrædelse for dette særskilte marked.

III. Retten afviser, at der forelå eventuelle objektive begrundelser for Googles adfærd

For desuden at anfægte, at selskabets adfærd udgjorde misbrug, påberåber Google sig dels adfærdens angiveligt gavnlige egenskaber for konkurrencen, for så vidt som denne adfærd havde forbedret kvaliteten af selskabets søgetjeneste og kompenseret for den udelukkelsesvirkning, der var forbundet med omtvistede praksis, dels de tekniske krav, som hindrede Google i at sikre den af Kommissionen tilsigtede ligebehandling.

Retten forkaster disse argumenter. Den fastslår for det første, at selv om klassificeringsalgoritmerne for de generiske resultater eller kriterierne for placering og præsentation af de specialiserede resultater for Googles produkter i sig selv kunne udgøre forbedringer af selskabets tjeneste, som kunne være til gavn for konkurrencen, begrundede denne omstændighed ikke den omtvistede praksis, nemlig den forskellige behandling af resultaterne fra Googles sammenligningstjeneste og resultaterne fra konkurrerende sammenligningstjenester. Retten fastslår for det andet, at **Google ikke har godtgjort, at der var effektivitetsgevinster ved denne praksis, som kompenserede for dens negative virkninger for konkurrencen**.

IV. Efter en ny bedømmelse af overtrædelsen tiltræder Retten sanktionens størrelse

Endelig forkaster Retten Googles argumenter om, at selskabet ikke skulle pålægges en sanktion. Særligt hindrede hverken den omstændighed, at det var første gang, at Kommissionen undersøgte den pågældende form for adfærd i forhold til konkurrencereglerne, eller at denne institution på et tidspunkt under sagens behandling kunne anføre, at den ikke kunne pålægge Google visse ændringer i sin praksis, eller at den accepterede at forsøge at afgøre sagen med tilsagn afgivet af Google, Kommissionen i at pålægge selskabet en sanktion.

Efter at have foretaget sin egen bedømmelse af de faktiske omstændigheder med henblik på at fastsætte sanktionens størrelse fastslår Retten endvidere for det første, at den delvise annullation af den anfægtede afgørelse, som var begrænset til markedet for generel søgning, ikke har indvirkning på bødens størrelse, eftersom Kommissionen ikke har taget hensyn til afsætningens værdi på dette marked med henblik på at fastsætte bødens grundbeløb. Retten fremhæver for det andet overtrædelsens særligt alvorlige karakter, og selv om den tager hensyn til, at misbruget ikke var godtgjort for markedet for generel søgning, tager den ligeledes hensyn til, at den pågældende

adfærd var vedtaget forsættigt og ikke uagtsomt. Efter sin analyse fastslår Retten, at **den økonomiske sanktion, som Google var blevet pålagt, skal tiltrædes.**

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127